

Arrest

nr. 303 650 van 25 maart 2024
in de zaken RvV X / XI, RvV X / XI en RvV X

In zake: **1. X**
 2. X
 3. X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat S. PIROT**
 Mechelsesteenweg 64/101
 2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, X en X, die verklaren van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 14 november 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 8 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat S. PIROT en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

De tweede verzoekende partij (hierna: eerste verzoeker), wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV X, heeft een relatie met de derde verzoekende partij (hierna: tweede verzoeker), wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV X. De eerste verzoekende partij (hierna: verzoekster), wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV X, is de nicht van eerste verzoeker. De verzoekende partijen beroepen zich op dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen zijn op dezelfde weigeringsmotieven gebaseerd. Op enkele preciseringen na, is de uiteenzetting van het enig middel in hun verzoekschriften identiek. Gelet op het voorgaande moeten de drie zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

2. Over de gegevens van de zaken

De verzoekende partijen, die verklaren van Colombiaanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 20 april 2022 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoeken op 22 april 2022 om internationale bescherming. Op 12 oktober 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van elk van de verzoekende partijen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die de volgende dag aan de verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van eerste verzoeker – i.e. de partner van tweede verzoeker en de neef van verzoekster – wordt genomen, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U, J(...) C(...) M(...) A(...), verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren op (...) in Bogota, departement Cundinamarca, Colombia. U behaalde er net zoals uw huidige partner J(...) C(...) P(...) A(...) (C.G.-nummer (...) & O.V.-nummer (...)) het technisch diploma administratief beheer aan het SENA instituut. Dat was ook de plek waar jullie elkaar leerden kennen. Sinds 2016 hebben jullie een relatie met elkaar.

Toen u en uw partner, J(...) C(...) P(...) A(...) (C.G.-nummer (...) & O.V.-nummer (...)), nog les volgden aan het SENA instituut, kregen jullie de opdracht om een informatieproject op te starten. U en J(...) C(...) kozen ervoor om een webpagina te ontwerpen waarop jullie algemene informatie zouden delen over evenementen waaraan de studenten van het SENA konden deelnemen. Eens die schoolopdracht was volbracht, besloten jullie op eigen initiatief het project verder te zetten. Het project evolueerde vervolgens naar het idee om op een Instagram- en webpagina allerlei informatie te delen met het bredere publiek over betogingen die plaatsvonden in jullie buurt. Op dat moment was er immers een explosie van protesten in Cali. De betogingen handelden over uiteenlopende zaken zoals protesten van vrachtwagenchauffeurs, protesten tegen belastinghervormingen e.d. Jullie project gaven jullie de naam La Corneta Azul. Ook uw maternale nicht Y(...) A(...) B(...) A(...) (C.G.-nummer (...) & C.G.-nummer (...)) geraakte vanwege haar interesse in journalistiek betrokken bij dit project. In juni 2020 verhuisden jullie met z'n drieën - u, uw partner en nicht naar Montebello, gelegen nabij de stad Cali, om er de COVID-periode door te brengen. Daar hebben jullie dan de website en Instagrampagina van La Corneta Azul opgericht. Waar er protesten werden georganiseerd, kwamen jullie soms ook ter plaatse zodat jullie beelden konden maken die vervolgens op de pagina's van La Corneta Azul werden geplaatst.

Vanaf april 2021 kregen jullie voor het eerst te maken met haatberichten van verschillende profielen via Instagram. Hoewel de profielen werden geblokkeerd, bleven er nieuwe berichten binnenstromen. Omdat dit een vaak voorkomend fenomeen is op sociale media, gaven jullie hier verder geen aandacht aan. Het is pas een maand later, op 15 mei 2021, toen de toon van de berichten dreigender werd en ze jullie voor het eerst bij naam noemden, dat er alarmbellen voor jullie afgingen. Jullie beheerden in alle anonimiteit het Instagramprofiel waardoor het jullie angst aanjaagde dat ze op de hoogte waren gekomen van jullie identiteit. Ze bedreigden jullie met de dood, en zeiden dat jullie moesten stoppen met naar die protesten te gaan en hiervan ook niets op jullie pagina mochten publiceren. Toch bleven jullie het project verderzetten. Toen u en uw nicht op 25 mei 2021 op de terugweg naar huis na een deelname aan een protest werden aangevallen, besloten jullie in juni 2021 terug te verhuizen naar Bogota. Daar huurden jullie met z'n drieën een appartement in Puente Grande. Ook in Bogota waren er heel wat protesten aan de gang, en zodoende bleven jullie hierover de mensen verder informeren op jullie pagina. In augustus werd er vervolgens ingebroken in jullie appartement. Er werd een klacht ingediend, maar jullie beschouwden het als een gewone diefstal. Uiteindelijk besloten jullie een tijdje niet meer samen te wonen. U, uw partner en nicht trokken opnieuw in bij jullie eigen familie. Ondertussen bleven de persoonlijke bedreigingen op sociale media maar verder duren. Op 23 november 2021 werd uw partner van zijn moto geduwd toen hij net van plan was om van zijn werk te vertrekken naar huis. Daarbij werd er aan hem verteld dat hij moest stoppen met het opnemen en filmen van protesten of dat hij anders op zoek zal moeten gaan naar een nieuws huis. Vervolgens namen ze zijn moto mee. Uw partner diende een klacht in voor deze diefstal. Deze gebeurtenis heeft jullie doen beseffen dat de diefstal in het appartement geen losstaand feit was, maar dat er een mogelijke link zou kunnen bestaan met de andere gebeurtenissen. In december 2021 besloten jullie om alle activiteiten van La Corneta Azul stop te zetten vanwege de talrijke bedreigingen en incidenten. Hiermee keerde de rust ook even terug, maar toen u in februari 2022 werd opgeroepen om als bijzitter tijdens de verkiezingen mee te helpen in een stembureau zijn de bedreigingen opnieuw begonnen. Op 13 maart, op verkiezingsdag, hebt u ook een oproep gelanceerd via Instagram om mensen aan te zetten om te gaan stemmen. Diezelfde maand kwamen zowel u, uw partner als uw nicht tot de vaststelling dat jullie door eenzelfde persoon werden achtervolgd. Op 22 maart 2022 hebben ieder van jullie een uithuiszettingsbrief van een ongekende groepering ontvangen op

het adres waarop jullie op dat moment verbleven, waarin geschreven stond dat jullie een doelwit waren. Op diezelfde dag kwamen jullie samen met de familie en besloten jullie vliegtickets te boeken naar België om zo het land te ontvluchten.

Op 18 april 2022 verliet u samen met uw partner en maternale nicht Colombia. Jullie reisden met het vliegtuig via Panama en Turkije naar België, waar jullie op 20 april 2022 toekwamen. Op 22 april 2022 dienden jullie alle drie een verzoek om internationale bescherming in.

U verklaart niet te kunnen terugkeren naar Colombia uit vrees voor de gewapende groeperingen in Colombia.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u de volgende originele documenten neer: uw paspoort, uw Colombiaanse identiteitskaart, uw rijbewijs en studentenkaart van het SENA instituut. Daarnaast beschikt u ook over een aantal kopieën: schermafbeeldingen van bedreigingen ontvangen via Instagram, krantenartikelen, foto's van verwondingen die u opliep nadat u bij terugkomst van een protest werd aangevallen, foto's van het appartement die na inbraak werden genomen, twee aangiftes ingediend bij La Fiscalía, een ontvangstbewijs van de verkiezingsdocumenten en een lijst met opgeroepen bijzitters waarop ook uw naam genoteerd staat. Uw partner, J(...) C(...) P(...) A(...), legde zijn origineel paspoort, identiteitskaart en studentenkaart neer. Uw nicht, Y(...) A(...) B(...) A(...) legde haar origineel paspoort en identiteitskaart neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er moet worden besloten dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U heeft doorheen uw verklaringen gewezen op uw sociaal activisme dat tot uiting kwam via de publicatie van berichten over manifestaties van allerlei aard op een Instagram- en webpagina genaamd La Corneta Azul dat beheerd werd door u, uw partner en maternale nicht. Uw activisme zou een doorn in het oog van een gewapende groepering zijn geweest. Sindsdien werden jullie door hen bedreigd.

Om te beginnen moeten de nodige twijfels worden geuit over het bestaan van het project La Corneta Azul. Zo is het vooreerst opmerkelijk dat u nauwelijks verder komt dan blote beweringen als u het heeft over dit project. U kan geen enkel document voorleggen waaruit zou blijken dat een Instagrampagina, noch webpagina zou hebben bestaan. Gevraagd of u nog over enig bewijs beschikt om het bestaan van de Instagrampagina te staven, antwoordt u hier negatief op (CGVS, p. 16). U voegt er wel aan toe te kunnen zoeken naar screenshots van de pagina of zou eventueel ook aan uw broer die nog steeds in Colombia verblijft kunnen vragen om zijn computer na te kijken om te zien of hij bepaalde foto's zou hebben bewaard (CGVS, p. 16). Tot op vandaag hebt u ons hiervan geen bewijs geleverd. U heeft immers sinds uw verzoek tot internationale bescherming voldoende tijd gehad om informatie te sprokkelen bij familieleden. Het is dus onlogisch dat u met uw familie, en in het bijzonder uw broer, reeds een paar keer contact heeft gehad sinds uw aankomst in België, en daar nooit eerder naar hebt gevraagd (CGVS, p. 9). Hoewel het hier om een element gaat die integraal deel uitmaakt van de kern van uw vrees voor vervolging, is dit een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een asielzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij spontaan en zo gedetailleerd mogelijke informatie verschaft over de elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas, in dit geval het bestaan van jullie project La Corneta Azul. Ook uw nicht, Y(...) A(...), verklaart over geen enkel bewijs te beschikken om het bestaan van de pagina te staven (CGVS nicht, p. 12). Bovendien is het ook merkwaardig dat uw nicht ook helemaal niet weet of er nog iets valt terug te vinden van de pagina op het internet indien er hiernaar zou worden gezocht (CGVS nicht, p. 12). In december hebben jullie alles verwijderd volgens haar, waardoor jullie er ook geen toegang meer hadden tot de pagina's (CGVS nicht, p. 12). Dat er nooit enig bewijs werd bewaard, doet de wenkbrauwen fronsen. Uw nicht zou er nooit hebben aan gedacht, omdat ze toen nog niet wist dat het tot iets zou leiden (CGVS nicht, p.

12). Evenwel heeft dat project er voor jullie voor gezorgd dat jullie problemen zijn beginnen krijgen. Dat jullie daarentegen wel over foto's beschikken van de inbraak in jullie appartement en de verwondingen die u opliep na uw deelname aan een betoging, maar niets kunnen voorleggen van jullie project, komt ongerijmd over. Tevens is het frappant dat jullie wel nog screenshots hebben kunnen maken van de haatberichten die jullie hebben ontvangen via Instagram en die ook nog hadden bewaard, maar als het aankomt op de inhoud van jullie pagina's er helemaal niet door jullie werd bewaard (CGVS, p. 13). Bovenstaande vaststellingen plaatsen bijgevolg al heel wat vraagtekens bij jullie algemene geloofwaardigheid.

Hierdoor kan het CGVS zich dan ook enkel maar baseren op jullie verklaringen. Deze worden echter aangetast door enkele markante onwaarschijnlijkheden betreffende jullie project, waardoor ze niet kunnen overtuigen. Zo beweren zowel uw nicht als uw partner dat er zowel een Instagram- als een webpagina bestond van La Corneta Azul (CGVS nicht, p. 12; CGVS partner, p. 10), terwijl u aangeeft dat er uitsluitend een Instagrampagina werd gecreëerd voor het project (CGVS, p. 12). Deze inconsistentie tussen jullie verklaringen ondergraaft de waarachtigheid van het bestaan van jullie project verder. Daarenboven is het ook merkwaardig dat wanneer er aan uw nicht en partner wordt gevraagd naar het webadres van de pagina, dat beiden zich het niet meer kunnen herinneren (CGVS partner, p. 10; CGVS nicht, p. 12). Uw nicht beweert gewoonweg de naam in te geven, waardoor ze automatisch op de webpagina zou belanden (CGVS nicht, p. 12).

Gelet op voorgaande vaststellingen dient het Commissariaat-generaal u er op te wijzen dat er weinig geloof gehecht kan worden aan het bestaan van jullie project genaamd La Corneta Azul, en de daaraan gelinkte activiteiten. Het spreekt bijgevolg voor zich dat deze conclusie tevens afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de beweerde problemen die uit dit project voortgevloeid zouden zijn.

Verder tonen u, uw partner en nicht niet aan dat jullie vermeende activiteiten ooit tot zwaarwichtige problemen hebben geleid. U vond het belangrijk om met de camera op straat te komen en de betogingen te filmen. Bij de protesten en betogingen kwam altijd wel wat agressie te pas in Colombia stelt u, het is heel gewoon dat mensen tijdens en na betogingen gewond kunnen raken (CGVS, p.15). Indien u had geweten dat er ook bedreigingen zouden aan te pas komen, dan was u misschien wel eerder gestopt met het project (CGVS, p. 15). Ook uw partner getuigt van liefde voor het (school) project, wat ervoor zorgde dat jullie volledig opgingen in het project omdat jullie het gevoel hadden dat jullie iets goeds deden (CGVS partner, p. 10-11). U verklaart ook dat bedreigingen in Colombia dagelijkse kost zijn (CGVS, p. 15). Ook uw nicht geeft aan dat het in Colombia de normaalste zaak is dat je bedreigd wordt als je iets doet dat iemand niet aanstaat (CGVS nicht, p. 13). Echter wekken jullie verklaringen inzake de *modus operandi* van jullie belagers de nodige vragen op. Zo is het toch wel bijzonder merkwaardig dat zij jullie zoveel kansen gaven om de publicatie van de berichten stop te zetten. Indien ze jullie activiteiten werkelijk als een probleem beschouwden, en jullie hun bedreigingen maandenlang in de wind sloegen, is het merkwaardig dat ze nooit hun strategie hebben aangepast door drastischere maatregelen te nemen ten aanzien van jullie. De verschillende acties die werden ondernomen door de groepering tegen jullie tonen nochtans aan dat ze enorm toegewijd waren om jullie project aan banden te leggen. Zo zijn ze jullie zagezegd zelfs achterna gegaan toen jullie verhuisden van Cali naar Bogota. Doordat ze jullie telkens lieten gaan, konden jullie bovendien verder informatie vergaren, wat dan weer kon leiden tot arrestaties en andere nadelige gevolgen voor hen. Wanneer uw partner hiermee wordt geconfronteerd, komt hij niet verder dan te stellen dat ze na het incident waarbij hij werd aangevallen op de moto erin waren geslaagd om hen het zwijgen op te leggen omdat jullie daarna dan ook de pagina's hebben afgesloten (CGVS partner, p. 13). Zijn antwoord is echter niet afdoende, zeer algemeen en ook niet van enige relevantie. Ook uw nicht slaagt er niet in hier een valabele verklaring voor te geven (CGVS nicht, p. 14-15). Verder is het ook vreemd dat jullie nooit te weten zijn gekomen welke gewapende groepering er zich schuil hield achter die bedreigingen (CGVS, p. 14; CGVS nicht, p. 11). De logische vraag kan dan gesteld worden waarom jullie belagers nooit kenbaar hebben gemaakt tot welke groepering ze behoorden. Hierop gaf u als antwoord dat er veel groeperingen zijn die zich kenbaar maken, maar dat er ook milities zijn die verspreid zitten over verschillende zones en hoe ze precies handelen afhankelijk is van de zone waarin ze opereren (CGVS, p. 14). Evenwel blijft het merkwaardig dat ze bij de inbraak in jullie appartement nooit een spoor hebben achtergelaten dat zou hebben duidelijk gemaakt wie ervoor verantwoordelijk was. Dat ze ook op de uithuiszettingsbrief niet verder komen dan zichzelf te omschrijven als een gewapende groepering roept verdere twijfels op (CGVS, p. 11). Voorgaande vaststellingen zetten in de verf dat de door jullie geschetste situatie weinig logisch is, hetgeen de geloofwaardigheid van uw relaas verder in het gedrang brengt.

Verder hebt u ook geen officiële documenten waaruit zou blijken dat jullie gevisieerd werden door een gewapende groepering in Colombia. U hebt de Colombiaanse autoriteiten nooit op de hoogte gebracht van uw problemen. U legt slechts twee kopieën neer van een klachtneerlegging die werden ingediend naar aanleiding van de diefstal in het appartement en vervolgens ook vanwege de diefstal van de moto van uw partner. Hierin werd er nooit een woord gerept over de eerdere bedreigingen die jullie hebben ontvangen (CGVS, p. 14, CGVS nicht, p. 13, CGVS partner, p. 10). Waarom ook uw partner hier geen woord over repte,

komt al helemaal ongerijmd over. Uw partner werd niet alleen aangevallen en van zijn moto bestolen, zijn belagers moeten ook nog eens tegen hem het volgende hebben gezegd: 'wil je veranderen van huis of wil je een nieuw huis' (CGVS partner, p. 12). Hierdoor zijn jullie alle voorgaande feiten beginnen linken met elkaar (CGVS partner, p. 12). Het maakt het des te onwaarschijnlijker waarom uw partner dit niet aan de autoriteiten had gemeld. Dat uw partner ook pas op 28 november 2021 een klacht had ingediend, terwijl het incident zich had voorgedaan op 23 november ondergraaft de vrees wederom (CGVS nicht, p. 13). U verklaart geen vertrouwen te hebben in de politie en voegt toe dat het er soms eens hardhandig aan toe kan gaan op een politiebureau (CGVS, p. 14). Bij het indienen van een klacht zou u ook een tot twee dagen niet kunnen werken, en dat was een opoffering die u niet bereid was te maken, hetgeen gezien de geschetste context mag verbazen (CGVS, p. 14). Wat betreft het gegeven dat jullie verklaren dat jullie geen bescherming van de Colombiaanse staat inriepen omdat jullie geen vertrouwen hebben in de autoriteiten kan het volgende batig worden toegevoegd: volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet moet overheidsbescherming doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt deze in het algemeen geboden wanneer redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de betrokken verzoekers toegang hebben tot een dergelijke bescherming. Een verzoeker moet daarbij, zoals reeds gezegd, aannemelijk maken dat hij alle, in zijn individuele omstandigheden, redelijke en nuttige beschermingsmogelijkheden vanwege de Colombiaanse overheid heeft uitgeput, wat ook zoals reeds vermeld, in casu niet het geval is. Overigens betekent het gegeven dat de bescherming door de overheid doeltreffend dient te zijn, evenwel niet dat deze overheidsbescherming absoluut moet zijn of bescherming moet bieden tegen alle door niet-overheidsactoren gepleegde feiten en volstaat het dat redelijke maatregelen zijn genomen. De verplichting van de overheid om haar burgers te beschermen houdt geen resultaatsverbintenis in. Door geen poging te ondernemen om overheidsbescherming te verkrijgen, blijven jullie in gebreke concreet aan te tonen dat het voor jullie niet mogelijk zou zijn om overheidsbescherming te verkrijgen.

Voorts geven jullie aan dat het ontvangen van een huisuitzettingsbrief, afgegeven door een gewapende groepering, ervoor heeft gezorgd dat jullie het land besloten te verlaten (CGVS, p. 11; CGVS nicht, p. 16). In die dreigbrief stond er geschreven dat jullie het doelwit zijn van een gewapende groepering en dat jullie moesten weggaan of er anders gevolgen voor jullie zouden zijn (CGVS, p. 14, 17; CGVS partner, p. 13). Elk van jullie heeft een brief ontvangen aan het adres waarop jullie op dat moment verbleven (CGVS, p. 14; CGVS partner, p. 13). Het is opmerkelijk dat niemand van jullie deze brief nog in z'n bezit heeft (CGVS partner, p. 13).

Ook uw gedrag valt niet in overeenstemming te brengen met de situatie waarin u zich in Colombia bevond. U geeft aan dat alle sociale media kanalen werden afgesloten vanwege de problemen die jullie ervoeren (CGVS, p. 11). Jullie zouden als het ware op alle vlakken verdwenen zijn, uit schrik dat er iets met jullie familie zou gebeuren. Gezamenlijk kwamen jullie in december 2021 tot de overeenkomst om de pagina's van het project af te sluiten (zie supra). Het houdt weinig steek dat u zelf enkele maanden later een oproep zou doen via uw persoonlijk Instagramaccount om mensen aan te sporen om te gaan stemmen, wetende dat u in het vizier lag van een gewapende groepering (CGVS, p. 11). Gevraagd waarom u dergelijk risico besloot te nemen om zich opnieuw uit te spreken over de politiek in Colombia, blijkt u hier helemaal geen gevaar in te zien. U verklaart dat het normaal is om mensen op te roepen om te gaan stemmen, aangezien veel mensen in Colombia niet gaan stemmen (CGVS, p. 16-17). U geeft aan dat het in de aanloop naar de verkiezingen normaal is dat er op televisie en sociale media aan heel wat sensibilisering wordt gedaan omtrent het stemgedrag. Echter, gezien de bedreigingen en incidenten die u de afgelopen maanden had meegemaakt, is het vreemd dat u zich zou spiegelen aan het gedrag van anderen, en zulk groot risico zou nemen. Andermaal doet dit afbreuk aan de geloofwaardigheid van de bedreigingen die u zou ontvangen hebben.

Ook over het uiteindelijke vertrek naar België kan er het één en het ander opgemerkt worden. Reeds in december 2021 werd de optie besproken om het land te verlaten, samen met uw partner en nicht, maar uiteindelijk heeft het nog tot 22 maart 2022 geduurd, alvorens jullie vliegtickets hebben gekocht omwille van het ontvangen van de dreigbrief (CGVS, p. 9; CGVS partner, p. 9; CGVS nicht, p. 10). Het is echter opmerkelijk vast te stellen dat zowel u als uw nicht in september 2021 een paspoort hadden aangevraagd om op reis te gaan (CGVS, p. 4; CGVS nicht, p. 4). U zou uw paspoort samen met uw familie hebben aangevraagd omdat jullie van plan waren om samen op vakantie te gaan (CGVS, p. 4). Ook uw nicht had het plan om voor het einde van het jaar naar het buitenland te gaan met enkele vrienden om haar verjaardag te vieren (CGVS nicht, p. 4). Het kan echter als een vreemd gegeven beschouwd worden dat jullie bezig waren met het plannen van reizen doorheen alle gebeurtenissen waarmee jullie op dat moment werden geconfronteerd. Dat uw nicht reeds ontslag had ingediend nog voor er vliegtuigtickets werden geboekt, doet bovendien de wenkbrauwen verder fronsen. Zo verklaart uw nicht in de eerste of tweede week van maart haar ontslag te hebben ingediend bij haar toenmalige werkgever nadat jullie die dreigbrief hadden ontvangen (CGVS nicht, p. 8). Weliswaar beweert u dat u twee weken nadat u bijzitter was tijdens de verkiezingen, de

dreigbrief te hebben ontvangen (CGVS, p. 11). Uit beschikbare informatie komt naar voren dat er op 13 maart 2022 Senaatsverkiezingen werden georganiseerd (zie administratief dossier, blauwe map). Dit zou betekenen dat uw nicht nog voor het ontvangen van de brief haar ontslag had ingediend, een vaststelling dat haaks staat op haar verklaringen.

Aan dit alles kan nog toegevoegd worden dat het toch wel merkwaardig is dat jullie geen compatibele verklaringen aflegden over jullie verblijfplaatsen in Colombia. Uw partner en nicht verklaarden beiden bij de DVZ een maand voor vertrek uit Colombia te hebben verbleven in Viota, een gemeente van het departement Cundinamarca (zie administratief dossier, DVZ verklaring, vraag 10). Ook tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS werd er hier naar gevraagd, en dan doet het verwonderen dat jullie allebei een ander adres opgeven (CGVS nicht, p. 5; CGVS partner, p. 5). Bij uw nicht kwam Viota zelfs helemaal niet ter sprake wanneer er gevraagd werd of ze ooit nog op andere plekken heeft gewoond (CGVS nicht, p. 5). Wanneer uw nicht met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd, haalt ze plotseling aan ongeveer twee weken, van december tot januari, te hebben verbleven bij haar tante op haar boerderij in Viota (CGVS nicht, p. 5). Ook uw partner haalt aan in Viota te hebben verbleven van december tot januari om er een vakantie weg van de stad te beleven (CGVS partner, p. 5-6). Deze uitleg vormt echter geen afdoende verklaring voor de vastgestelde incoherentie. Hiermee kunnen jullie nog steeds niet verduidelijken waarom er dan wel bij de DVZ werd genoteerd dat Viota jullie laatste verblijfplaats was alvorens jullie het land verlieten, terwijl jullie op het Commissariaat-generaal anders beweren. Het komt alles behalve doorleefd over dat jullie niet bij machte zijn om hierover consistente verklaringen af te leggen.

De vaststelling dat jullie over jullie rechtstreekse vluchtaanleiding speculatieve en weinig plausibele verklaringen aflegden, de vaststelling dat jullie geen aanvaardbare verklaring kunnen geven over jullie nalatigheid objectieve informatie te vergaren over jullie concrete betrokkenheid bij het project dat aan de basis lag van jullie problemen en tot slot de afwezigheid van betrouwbare documentaire bewijzen van al deze problemen laten niet toe het voordeel van de twijfel toe te kennen voor wat betreft de essentiële feiten van jullie asielrelaas. Zonder afbreuk te doen aan de bovenstaande conclusies dient trouwens opgemerkt te worden dat internationale bescherming pas kan worden ingeroepen wanneer alle nationale rechtsmiddelen op redelijke wijze zijn uitgeput, wat in uw geval niet zo is (zie supra). Omwille van de hierboven opgesomde redenen, meent het CGVS dat u niet kunt aantonen dat er op dit ogenblik, wat u betreft, een actuele en gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of reëel risico op ernstige schade in zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.

Uit dit alles blijkt dat het CGVS u niet kan erkennen als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet. U heeft gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofd een reëel risico bestaat op ernstige schade in het geval u zou terugkeren naar Colombia.

De door u, uw partner en nicht neergelegde documenten leiden niet tot een andersluidende appreciatie. Wat uw identiteitsdocumenten betreft, u legde uw paspoort en identiteitskaart voor en uw partner en nicht legden ook hun paspoort en identiteitskaart voor, dient het CGVS te stellen dat jullie identiteit in wezen niet wordt betwist. Ook uw rijbewijs en studentenkaart kunnen niet weerhouden worden als een overtuigend en tastbaar begin van bewijs van uw vrees. Inzake de screenshots van de bedreigingen die u via Instagram hebt ontvangen verwijst het CGVS naar de hierboven aangebrachte motivering. Er dient te worden opgemerkt dat het CGVS geen geloof kan hechten aan uw verklaringen omtrent deze vermeende bedreigingen. Het CGVS merkt daarbij op dat aan dergelijke documenten hoe dan ook zeer weinig bewijswaarde kan worden toegekend, gelet op de manipuleerbaarheid van dergelijke berichten en op het feit dat eenieder in de mogelijkheid verkeert om een dergelijke tekst en screenshots te fabriceren, zodat de herkomst ervan niet kan worden nagegaan. De aangiffes die werden ingediend bij La Fiscalía naar aanleiding van de diefstal in het appartement en de diefstal van de moto van uw partner zijn eveneens geenszins in staat om sluitend bewijs te vormen voor uw verklaringen, eenieder kan immers verklaren wat hij wil. Ook de foto's hebben feitelijk geen toegevoegde waarde. Daarbij dient er opgemerkt te worden dat foto's namelijk makkelijk kunnen worden gemanipuleerd en in scène worden gezet. Het is volstrekt onduidelijk in welke omstandigheden, waar en wanneer en met welke bedoeling de beelden werden gemaakt. Ten slotte zijn de nieuwsberichten wat ze zijn. Ze beschrijven een algemene situatie in uw land van herkomst die u niet heeft kunnen doortrekken naar een gegronde vrees wat u betreft. Weliswaar kunnen dergelijke stukken jullie verklaringen met betrekking tot de algemene situatie en sociale onrust in Colombia ondersteunen, echter zeggen deze niets over de dreigementen die tot jullie vertrek uit het land zouden hebben geleid.

Los van het voorgaande benadrukt het CGVS wat u en uw partner betreft dat uit de COI Focus Colombia: seksuele minderheden en transgenders van 16 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_seksuele_minderheden_en_transgenders_20230216.pdf blijkt dat het loutere feit te behoren tot de LGBT-gemeenschap in Colombia op zich niet voldoende is om te

besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Noch u noch uw partner koppelt hier trouwens een vrees aan vast. Luidens uw verklaringen bij de DVZ hebben alle bedreigingen die jullie gekend hebben enkel te maken met feit dat jullie een politieke partij steunden en mensen informeerden over wat er gaande was in Colombia (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Jullie verklaren allen zowel bij de DVZ als op het CGVS geen andere problemen te hebben gekend dan deze zoals in het feitenrelaas vermeld, jullie hebben geen problemen van een andere aard gekend, niet met medeburgers, niet met de autoriteiten, alles verliep verder rustig en heerlijk in Colombia, jullie hebben ook een goeie relatie met jullie ouders, familieleden en vrienden (DVZ, DVZ partner, DVZ nicht, vragenlijst, vraag 3.6/7/8, CGVS, p.6, 8-9, 17, CGVS partner, p.9, 14, CGVS nicht, p.16). Aan jullie asielmotieven en de daarmee gepaard gaande vrees bij terugkeer kan evenwel geen enkel geloof worden gehecht. Wat specifiek u en uw partner betreft, blijkt uit jullie verklaringen dat er geen indicaties zijn om aan te nemen dat jullie bij terugkeer naar Colombia op basis van jullie geaardheid een gegronde vrees voor vervolging kunnen aantonen. Hoewel geen geloof gehecht kan worden aan jullie asielrelaas kan volledigheidshalve nog toegevoegd worden dat jullie niet in concreto aannemelijk hebben gemaakt dat jullie omwille van jullie geaardheid geen overheidsbescherming zouden verkrijgen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd onder Uribe en Santos een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg gehad. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt. In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 22 september 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie.20220927.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt echter duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van een gewapend conflict tussen de rebellengroeperingen, de opvolgers van de paramilitaire groeperingen en de Colombiaanse autoriteiten dat zich concentreert op het platteland in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo en Valle del Cauca. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de

bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt bovendien voor een groot aantal intern ontheemden.

Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De derde bestreden beslissing, die ten aanzien van tweede verzoeker – i.e. de partner van eerste verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

U, J(...) C(...) P(...) A(...), verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren op (...) in Bogota, departement Cundinamarca, Colombia. U behaalde er net zoals uw huidige partner J(...) C(...) M(...) A(...) (C.G.-nummer (...) & O.V.-nummer (...)) het technisch diploma administratief beheer aan het SENA instituut. Dat was ook de plek waar jullie elkaar leerden kennen. Sinds 2017 hebben jullie een relatie met elkaar. Wat betreft de elementen op basis waarvan u een verzoek tot internationale bescherming hebt ingediend verwijst het CGVS naar het beschreven feitenrelaas en de beslissing van uw partner J(...) C(...) M(...) A(...) (C.G.-nummer (...) & O.V.-nummer (...)) (zie ook hieronder):

"(...)"

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Wat de argumentatie betreft aangaande het feit dat u noch de Vluchtelingenstatus, noch de status van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, van de Vreemdelingenwet toegekend wordt, verwijst het CGVS eveneens naar de motivering in de beslissing waarin uw partner de vluchtelingenstatus en ook de status van subsidiaire bescherming geweigerd wordt. Uw asielmotieven zijn immers volledig gebaseerd op de asielmotieven van uw partner en bijgevolg wordt aan u identiek dezelfde status toegekend. Het CGVS verwijst nogmaals naar de beslissing van uw partner die u hieronder kunt lezen:

“(…)”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoekster – i.e. de nicht van eerste verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

“(…)”

A. Feitenrelaas

U, Y(...) A(...) B(...) A(...), verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren op (...) in Bogota, departement Cundinamarca, Colombia. U behaalde er in 2020 een universitair diploma in de internationale handel. Tijdens uw academische loopbaan was u reeds aan het werk bij een douaneagentschap, waar u werkte als dossierbeheerder. Eens u uw diploma behaalde ging u bij een ander douaneagentschap aan de slag waar u tot kort voor uw vertrek nog was te werk gesteld, maar waar u vanwege de problemen die u ervaarde in Colombia uw ontslag hebt ingediend. Wat betreft de elementen op basis waarvan u een verzoek tot internationale bescherming hebt ingediend verwijst het CGVS naar het beschreven feitenrelaas en de beslissing van uw maternale neef J(...) C(...) M(...) A(...) (C.G.-nummer (...) & O.V.-nummer (...)) (zie ook hieronder):

“(…)”

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Wat de argumentatie betreft aangaande het feit dat u noch de Vluchtelingenstatus, noch de status van subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, van de Vreemdelingenwet toegekend wordt, verwijst het CGVS eveneens naar de motivering in de beslissing waarin uw partner de vluchtelingenstatus en ook de status van subsidiaire bescherming geweigerd wordt. Uw asielmotieven zijn immers volledig gebaseerd op de asielmotieven van uw partner en bijgevolg wordt aan u identiek dezelfde status toegekend. Het CGVS verwijst nogmaals naar de beslissing van uw neef die u hieronder kunt lezen:

“(…)”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

3. Over de gegrondheid van de beroepen

3.1. De verzoekschriften

3.1.1. In wat zich aandient als een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

Vooreerst stellen de verzoekende partijen dat de commissaris-generaal een *“verkeerdelijke feitelijke beoordeling”* maakt van hun concrete situatie. De verzoekende partijen menen dat, in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal stelt, hun relaas coherent is en gepaard gaat met de nodige stukken. Verzoekster voegt hieraan toe dat het project van doel en insteek veranderde en zij daarbij slechts later aansloot, zodat het niet vreemd is dat zij enkel op de hoogte was van het bestaan van de Instagrampagina. Bovendien stelt verzoekster dat het logisch is dat zij de URL van de pagina niet vanbuiten kent, daar deze was opgeslagen tussen haar veel bezochte websites in haar browser en ze de pagina kon bezoeken zonder de volledige URL op te moeten geven. Dit kan volgens haar dan ook geen blijk geven van enige incongruentie en acht zij overigens *“een zeer summiere basis om het volledige bestaan van de pagina (...) in twijfel te trekken”*.

Aangaande het ontbreken van het bewijs van het bestaan van de pagina, stellen de verzoekende partijen dat de commissaris-generaal eraan voorbij gaat dat het niet verzamelen van foto's van de pagina geworteld is in de diepe vrees voor eigen leven waarmee zij werden geconfronteerd, waarbij zij toelichten dat zij besloten om de pagina's op elk medium te verwijderen omdat de dreigingen in de echte wereld tot bij hen kwamen. In die zin is het logisch dat zij geen bewijs meer hebben dat hun in verband kan brengen met het project, aldus de verzoekende partijen. De verzoekende partijen zijn verder van oordeel dat de commissaris-generaal van hen een volledig fotodossier met alle haatberichten verwacht, en dat een dergelijke bewijsgaring een onredelijke last is, die onredelijk zwaar is en een extra voorwaarde toevoegt aan het verzoek om internationale bescherming. Tevens betogen de verzoekende partijen dat van hen niet kan worden verwacht dat zij preventief bewijs verzamelen. Bovendien stelt de commissaris-generaal dat dergelijke beelden *“eenvoudig manipuleerbaar zijn”* en zal zij willen aantonen wat zij wel als legitiem bewijs beschouwt en hoe van hen zou kunnen worden verwacht dat zij dit tijdig konden verzamelen, aldus de verzoekende partijen.

Met betrekking tot de aangiftes stellen de verzoekende partijen dat de bewijswaarde hiervan om onverklaarbare redenen in twijfel wordt getrokken. *“Nochtans hebben dergelijke documenten die gelijkgesteld kunnen worden met een PV opgesteld door een openbaar ambtenaar in België een bijzondere bewijswaarde”*, aldus de verzoekende partijen. De verzoekende partijen stellen verder dat zij hun hele leven in Colombia woonden tot op het moment dat er geen andere oplossing meer was, wat duidelijk aantoonde dat hun vertrek uit Colombia een noodoplossing was. Tweede verzoeker voegt hier nog aan toe dat enige verwarring met betrekking tot de timing van het verblijf in dat verband niet kan worden beschouwd als een *“incongruentie die eraan in de weg staat dat een reële vrees bestaat ten opzichte van een terugkeer naar Colombia”*.

De verzoekende partijen stellen verder niet terug te kunnen keren naar Cali of een andere regio. Aangezien zij bedreigd werden in zowel Cali als in Bogotá en beide steden op meer dan 450 kilometer van elkaar liggen, is het volledige territorium van Colombia voor hen onveilig, aldus de verzoekende partijen. Zij stellen verder dat zij omwille van hun werk als activist op de radar staan van bepaalde milities, en zij onmiddellijk weer bedreigd zullen worden, zelfs als zij zich enkele maanden gedeisd houden of naar een andere regio verhuizen. Eerste en tweede verzoeker voegen hier nog aan toe dat het *“erg markant (is) dat verwerende partij het normaal acht dat verzoeker zich eenvoudigweg niet had moeten uitspreken over de politieke situatie in Colombia om met rust gelaten te worden”*. Eerste en tweede verzoeker menen dat dergelijke opvatting tomt aan het recht op vrije meningsuiting en het niet kan worden aanvaard *“dat verzoeker de mond gesnoerd wordt en hiermee akkoord zou moeten gaan uit angst voor zijn eigen leven”*. Bovendien gaat de commissaris-generaal hiermee voorbij *“aan de realiteit waaruit blijkt dat verzoeker inderdaad dacht veilig te zijn na te zijn verhuisd uit Cali”*, aldus eerste en tweede verzoeker. Zij menen dat zij pas beseften dat zij niet veilig waren toen reactie kwam op de oproep van eerste verzoeker om te gaan stemmen en dat zij niet hadden kunnen weten dat dit dermate aanstootgevend zou zijn. *“Het relaas dat hierin een incongruentie in gedrag zou moeten worden begrepen kan dan ook niet worden gevolgd”*, aldus eerste en tweede verzoeker.

De verzoekende partijen stellen verder dat er enorm veel milities actief zijn in Colombia, en het daarom moeilijk is deze van elkaar te onderscheiden. Zij menen dat het niet relevant is wie er achter het dreigement zat, aangezien dit zodanig ernstig was dat hun huis overhoop was gehaald en zij bedreigd werden met de dood. De verzoekende partijen betogen dat het argument dat zij naar de politie hadden moeten gaan niet dienstig is, aangezien er afdoende aangetoond werd wat de omstandigheden zijn van de dreigementen, alsook dat zij diligent handelden. Bovendien zijn de verzoekende partijen van mening dat de commissaris-generaal hiermee geheel voorbijgaat aan het complexe politieke klimaat in Colombia waaruit volgens hen blijkt dat zij bij de politie evenmin in veilige of goede handen waren. Verder stellen zij dat tweede

verzoeker wel degelijk eenmaal aangifte gedaan heeft, zij niet redelijkerwijze op enige andere manier een vorm van nationale bescherming konden bekomen, en het argument dat zij de nationale middelen niet hebben uitgeput dus niet kan worden bijgetreden. Bovendien zou een dergelijke klacht bij de politie een groter risico inhouden op repercussies, zou dit nog meer de aandacht vestigen op hen en hun activiteiten en is het niet zeker of de politie efficiënt zou hebben opgetreden, aldus de verzoekende partijen, die onder verwijzing naar een krantenartikel gevoegd bij hun verzoekschriften (stuk 3) stellen dat de Colombiaanse politie nauwe banden heeft met sommige illegale organisaties. Tweede verzoeker voegt hier nog aan toe dat hij de politie contacteerde in verband met de inbraak, maar dit weinig opleverde.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus voeren de verzoekende partijen aan dat er in hun land van herkomst milities zijn die fel optreden en tevens een reëel risico op ernstige en onomkeerbare schade met zich meebrengen. Zij menen eveneens afdoende aangetoond te hebben dat zij zich niet opnieuw naar Colombia kunnen begeven zonder op de radar van deze groeperingen te komen en dat zij derhalve in levensgevaar verkeren.

De verzoekende partijen vragen in hoofdorde hen te erkennen als vluchteling of “*minstens de status van subsidiair beschermde te verlenen*” en in ondergeschikte orde de bestreden beslissingen te vernietigen.

3.1.2. Als bijlage aan de verzoekschriften worden een artikel van Human Rights Watch over politiegeweld in Colombia van 9 juni 2021 (stuk 3) en een uittreksel uit het rapport “*Colombia: Country Focus*” van EUAA van december 2022 (stuk 4) als nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.2. Nieuwe elementen

Op 25 januari 2024 legt de verwerende partij in elke zaak overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin zij een analyse maakt van de veiligheidssituatie in Colombia onder verwijzing naar het rapport “*International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia*” van UNHCR van augustus 2023, de COI Focus “*Colombia. Veiligheidssituatie*” van 20 november 2023 en het rapport “*Colombia: Country Focus*” van EUAA van december 2022.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutive kracht van de beroepen is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop.

3.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

De verzoekende partijen verklaren niet terug te kunnen keren naar hun land van herkomst, Colombia, uit vrees voor de gewapende groeperingen. Eerste en tweede verzoeker, J. C. M. A. en J. C. P. A., zouden, als opdracht voor school, een webpagina ontworpen hebben waarop zij algemene informatie zetten over evenementen waaraan de studenten van hun school konden deelnemen. Toen dit project eindigde, zouden zij dit verder gezet hebben, in de vorm van een Instagram- en webpagina waarop er allerlei informatie gedeeld zou worden met het bredere publiek aangaande betogingen in hun buurt. Soms zouden zij ook tijdens de betogingen ter plekke gegaan zijn om beelden te maken. Ze zouden hun project de naam *La Corneta Azul* gegeven hebben. Ook verzoekster, de nicht van eerste verzoeker, zou hieraan meegewerkt hebben. In juni 2020 zouden ze met z'n drieën verhuisd zijn naar Montebello, gelegen nabij Cali. Vanaf april 2021 zouden de verzoekende partijen voor het eerst te maken gekregen hebben met haatberichten op Instagram. Aanvankelijk zouden zij hier weinig aandacht aan besteed hebben, tot 15 mei 2021, toen de toon van de berichten dreigender werd en zij bij naam genoemd werden. Aangezien zij anoniem de Instagrampagina beheerd zouden hebben, zou het feit dat ze bij naam genoemd werden hen angst aangejaagd hebben. De verzoekende partijen zouden met de dood bedreigd zijn. Tevens zou hen gezegd zijn dat zij moesten stoppen naar de protesten te gaan en dat zij hierover op hun pagina niets mochten publiceren. Niettemin zouden de verzoekende partijen hun project verder gezet hebben. Eerste verzoeker en zijn nicht zouden op 25 mei 2021 aangevallen zijn op de terugweg van een protest, waardoor zij en tweede

verzoeker besloten zouden hebben terug naar Bogotá te verhuizen. Vervolgens zou er in augustus 2021 ingebroken zijn in hun appartement, waarna zij een klacht indienden bij de politie. Op 23 november 2021 zou tweede verzoeker van zijn moto geduwd zijn en zou er hem gezegd zijn dat hij moest stoppen met het opnemen en filmen van protesten of anders op zoek moest gaan naar een nieuw huis. Tweede verzoeker zou een klacht ingediend hebben voor de diefstal van zijn moto. Wegens de talrijke bedreigingen en incidenten zouden de verzoekende partijen in december 2021 besloten hebben hun project stop te zetten, waarna het even terug rustig werd. Vervolgens zou eerste verzoeker in februari 2022 opgeroepen zijn als bijzitter in het stembureau. Op de dag van de verkiezingen, 13 maart 2022, zou eerste verzoeker ook een oproep gelanceerd hebben op Instagram om mensen aan te zetten om te gaan stemmen. Tevens zouden de verzoekende partijen er toen achter gekomen zijn dat zij door dezelfde persoon werden achtervolgd. Op 22 maart 2022 zou ieder van hen bij hun familie een uithuiszettingsbrief ontvangen hebben van een gewapende groepering, waarin geschreven stond dat zij een doelwit waren. Hierdoor besloten zij het land te verlaten en vertrokken zij op 18 april 2022 naar België.

De Raad is na grondige lezing van de administratieve dossiers in navolging van de commissaris-generaal van oordeel dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door de verzoekende partijen voorgehouden problemen ten gevolge van hun activiteiten op hun platform *La Corneta Azul* en de vrees voor vervolging die zij daaraan verbinden.

Vooreerst kan de commissaris-generaal worden bijgetreden waar zij twijfels uit over het bestaan van het platform *La Corneta Azul*. Zij licht dienaangaande in hoofde van eerste verzoeker het volgende toe:

*“Zo is het vooreerst opmerkelijk dat u nauwelijks verder komt dan blote beweringen als u het heeft over dit project. U kan geen enkel document voorleggen waaruit zou blijken dat een Instagrampagina, noch webpagina zou hebben bestaan. Gevraagd of u nog over enig bewijs beschikt om het bestaan van de Instagrampagina te staven, antwoordt u hier negatief op (CGVS, p. 16). U voegt er wel aan toe te kunnen zoeken naar screenshots van de pagina of zou eventueel ook aan uw broer die nog steeds in Colombia verblijft kunnen vragen om zijn computer na te kijken om te zien of hij bepaalde foto's zou hebben bewaard (CGVS, p. 16). Tot op vandaag hebt u ons hiervan geen bewijs geleverd. U heeft immers sinds uw verzoek tot internationale bescherming voldoende tijd gehad om informatie te sprokkelen bij familieleden. Het is dus onlogisch dat u met uw familie, en in het bijzonder uw broer, reeds een paar keer contact heeft gehad sinds uw aankomst in België, en daar nooit eerder naar hebt gevraagd (CGVS, p. 9). Hoewel het hier om een element gaat die integraal deel uitmaakt van de kern van uw vrees voor vervolging, is dit een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een asielzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij spontaan en zo gedetailleerd mogelijke informatie verschaft over de elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas, in dit geval het bestaan van jullie project *La Corneta Azul*. Ook uw nicht, Y(...) A(...), verklaart over geen enkel bewijs te beschikken om het bestaan van de pagina te staven (CGVS nicht, p. 12). Bovendien is het ook merkwaardig dat uw nicht ook helemaal niet weet of er nog iets valt terug te vinden van de pagina op het internet indien er hiernaar zou worden gezocht (CGVS nicht, p. 12). In december hebben jullie alles verwijderd volgens haar, waardoor jullie er ook geen toegang meer hadden tot de pagina's (CGVS nicht, p. 12). Dat er nooit enig bewijs werd bewaard, doet de wenkbrauwen fronsen. Uw nicht zou er nooit hebben aan gedacht, omdat ze toen nog niet wist dat het tot iets zou leiden (CGVS nicht, p. 12). Evenwel heeft dat project er voor jullie voor gezorgd dat jullie problemen zijn beginnen krijgen. Dat jullie daarentegen wel over foto's beschikken van de inbraak in jullie appartement en de verwondingen die u opliep na uw deelname aan een betoging, maar niets kunnen voorleggen van jullie project, komt ongerijmd over. Tevens is het frappant dat jullie wel nog screenshots hebben kunnen maken van de haatberichten die jullie hebben ontvangen via Instagram en die ook nog hadden bewaard, maar als het aankomt op de inhoud van jullie pagina's er helemaal niet door jullie werd bewaard (CGVS, p. 13). Bovenstaande vaststellingen plaatsen bijgevolg al heel wat vraagtekens bij jullie algemene geloofwaardigheid.”*

De verzoekende partijen kunnen niet worden bijgetreden waar zij in hun verzoekschriften aanvoeren dat zij de pagina's van het project verwijderden omwille van de bedreigingen en het bijgevolg logisch is dat ze hier dus geen foto's van hebben. Zo het inderdaad als logisch kan beschouwd worden dat de verzoekende partijen de pagina's van hun project ten gevolge van de bedreigingen verwijderden, is het niet logisch dat zij hier niets van bijhielden, noch dat zij geen verder bewijs verzameld hebben, aangezien dit geleid zou hebben tot de problemen die de aanleiding vormden van hun vertrek. Voorts lijken de verzoekende partijen de bestreden beslissingen verkeerd te lezen waar zij bekritisieren dat de commissaris-generaal een *“volledig fotodossier”* van alle haatberichten verwacht en stellen dat dit een onredelijke last voor hen vormt. De commissaris-generaal stelt louter vast dat de verzoekende partijen geen enkel begin van bewijs voorleggen aangaande het bestaan van het project, en dat dit weinig aannemelijk is, mede in acht genomen dat zij van andere elementen wel bewijsstukken kunnen voorleggen en de mogelijkheid hebben dit aan hun familie in Colombia te vragen, maar uit niets blijkt dat zij hiertoe enige poging ondernomen hebben. Waar zij verder motiveren dat er niet verwacht kan worden dat zij preventief bewijsmateriaal verzamelen, stelt de Raad vast

dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) blijkt dat de verzoekende partijen, op het moment dat zij het project afsloten, de bedreigingen reeds gelinkt hadden aan de andere gebeurtenissen, zoals de inbraak in hun appartement en de diefstal van de moto van tweede verzoeker, en zij dus bijgevolg doorhadden wat er gaande was vooraleer zij alle pagina's verwijderden (administratief dossier (hierna: AD) verzoekster, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13; AD tweede verzoeker, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Temeer de verzoekende partijen wel bewijs verzamelden van de andere gebeurtenissen, kan er van hen ook verwacht worden dat zij het project zelf gedocumenteerd zouden hebben. Bijgevolg is het summiere en zwakke betoog van de verzoekende partijen niet afdoend om de motieven van de commissaris-generaal, die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier en waarbij zij terecht besluit dat het niet geloofwaardig is dat de verzoekende partijen van verschillende andere elementen in hun relaas wel foto's en bewijsmateriaal hebben, behalve van het project zelf, te weerleggen of te ontcrachten.

Nu de verzoekende partijen in gebreke blijven enig begin van bewijs aangaande hun vermeende project bij te brengen, kan ook de Raad zich slechts baseren op hun verklaringen hierover. Deze worden echter aangetast door enkele markante onwaarschijnlijkheden, zoals in hoofde van eerste verzoeker op goede gronden als volgt wordt toegelicht door de commissaris-generaal:

"Zo beweren zowel uw nicht als uw partner dat er zowel een Instagram- als een webpagina bestond van La Corneta Azul (CGVS nicht, p. 12; CGVS partner, p. 10), terwijl u aangeeft dat er uitsluitend een Instagrampagina werd gecreëerd voor het project (CGVS, p. 12). Deze inconsistentie tussen jullie verklaringen ondergraaft de waarachtigheid van het bestaan van jullie project verder. Daarenboven is het ook merkwaardig dat wanneer er aan uw nicht en partner wordt gevraagd naar het webadres van de pagina, dat beiden zich het niet meer kunnen herinneren (CGVS partner, p. 10; CGVS nicht, p. 12). Uw nicht beweert gewoonweg de naam in te geven, waardoor ze automatisch op de webpagina zou belanden (CGVS nicht, p. 12)."

In haar verzoekschrift voert verzoekster aan dat zij slechts weet had van de Instagrampagina, aangezien het project van doel en insteek veranderde en zij pas later aansloot. De Raad stelt echter vast dat uit de notities van haar persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster melding maakt van de web- en Instagrampagina van *La Corneta Azul* en het eerste verzoeker was die tijdens zijn persoonlijk onderhoud niet op de hoogte was van de webpagina. Tevens kan verzoekster haar ontbrekende kennis aangaande het volledige webadres van *La Corneta Azul* niet verklaren door (*post factum*) aan te voeren dat dit bij haar vaak bezochte pagina's stond, aangezien uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat zij de pagina zelf opzocht door 'Cornetas Azulas' in te geven (AD verzoekster, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Bovendien merkt de Raad op dat verzoekster haar eigen betoog verder onderuit haalt, daar blijkt dat zij, aangezien zij aanvoert dat deze pagina tussen haar vaak bezochte pagina's in haar browser stond, dan wel op de hoogte zou geweest moeten zijn van het bestaan van de webpagina.

De vastgestelde inconsistenties in de verklaringen van de verzoekende partijen over hun vermeende project, die door hen niet op afdoende wijze worden weerlegd of verklaard, samen met de vaststelling dat zij in gebreke blijven enig (begin van) bewijs van dit project bij te brengen, zijn ook naar het oordeel van de Raad voldoende om te besluiten dat hieraan geen geloof kan worden gehecht en dat bijgevolg ook de geloofwaardigheid van de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid in het gedrang komt.

Verder motiveert de commissaris-generaal in hoofde van eerste verzoeker op goede gronden als volgt:

"Verder tonen u, uw partner en nicht niet aan dat jullie vermeende activiteiten ooit tot zwaarwichtige problemen hebben geleid. U vond het belangrijk om met de camera op straat te komen en de betogingen te filmen. Bij de protesten en betogingen kwam altijd wel wat agressie te pas in Colombia stelt u, het is heel gewoon dat mensen tijdens en na betogingen gewond kunnen raken (CGVS, p.15). Indien u had geweten dat er ook bedreigingen zouden aan te pas komen, dan was u misschien wel eerder gestopt met het project (CGVS, p. 15). Ook uw partner getuigt van liefde voor het (school) project, wat ervoor zorgde dat jullie volledig opgingen in het project omdat jullie het gevoel hadden dat jullie iets goeds deden (CGVS partner, p. 10-11). U verklaart ook dat bedreigingen in Colombia dagelijkse kost zijn (CGVS, p. 15). Ook uw nicht geeft aan dat het in Colombia de normaalste zaak is dat je bedreigd wordt als je iets doet dat iemand niet aanstaat (CGVS nicht, p. 13). Echter wekken jullie verklaringen inzake de modus operandi van jullie belagers de nodige vragen op. Zo is het toch wel bijzonder merkwaardig dat zij jullie zoveel kansen gaven om de publicatie van de berichten stop te zetten. Indien ze jullie activiteiten werkelijk als een probleem beschouwden, en jullie hun bedreigingen maandenlang in de wind sloegen, is het merkwaardig dat ze nooit hun strategie hebben aangepast door drastischere maatregelen te nemen ten aanzien van jullie. De verschillende acties die werden ondernomen door de groepering tegen jullie tonen nochtans aan dat ze enorm toegewijd waren om jullie project aan banden te leggen. Zo zijn ze jullie zagezegd zelfs achterna gegaan toen jullie verhuisden van Cali naar Bogota. Doordat ze jullie telkens lieten gaan, konden jullie bovendien verder informatie vergaren, wat dan weer kon leiden tot arrestaties en andere nadelige gevolgen

voor hen. Wanneer uw partner hiermee wordt geconfronteerd, komt hij niet verder dan te stellen dat ze na het incident waarbij hij werd aangevallen op de moto erin waren geslaagd om hen het zwijgen op te leggen omdat jullie daarna dan ook de pagina's hebben afgesloten (CGVS partner, p. 13). Zijn antwoord is echter niet afdoende, zeer algemeen en ook niet van enige relevantie. Ook uw nicht slaagt er niet in hier een valabele verklaring voor te geven (CGVS nicht, p. 14-15). Verder is het ook vreemd dat jullie nooit te weten zijn gekomen welke gewapende groepering er zich schuil hield achter die bedreigingen (CGVS, p. 14; CGVS nicht, p. 11). De logische vraag kan dan gesteld worden waarom jullie belagers nooit kenbaar hebben gemaakt tot welke groepering ze behoorden. Hierop gaf u als antwoord dat er veel groeperingen zijn die zich kenbaar maken, maar dat er ook milities zijn die verspreid zitten over verschillende zones en hoe ze precies handelen afhankelijk is van de zone waarin ze opereren (CGVS, p. 14). Evenwel blijft het merkwaardig dat ze bij de inbraak in jullie appartement nooit een spoor hebben achtergelaten dat zou hebben duidelijk gemaakt wie ervoor verantwoordelijk was. Dat ze ook op de uithuiszettingsbrief niet verder komen dan zichzelf te omschrijven als een gewapende groepering roept verdere twijfels op (CGVS, p. 11). Voorgaande vaststellingen zetten in de verf dat de door jullie geschetste situatie weinig logisch is, hetgeen de geloofwaardigheid van uw relaas verder in het gedrang brengt."

De Raad benadrukt dat het aan de verzoekende partijen toekomt hun relaas *in concreto* aannemelijk te maken. Waar de commissaris-generaal er in de bestreden beslissingen terecht op wijst dat hun verklaringen over de *modus operandi* van hun belagers niet geloofwaardig zijn, noch dat deze belagers zich nooit kenbaar maakten en de verzoekende partijen bijgevolg niet weten door welke groepering zij werden bedreigd, dienen zij dit aan de hand van concrete en pertinente argumenten en elementen te weerleggen dan wel in een ander daglicht te plaatsen. Door in hun verzoekschriften slechts op algemene wijze aan te voeren dat er enorm veel milities actief zijn in Colombia en het moeilijk is deze van elkaar te onderscheiden en te betogen dat het niet relevant is welke groepering achter deze bedreigingen zat, aangezien de bedreigingen zodanig ernstig waren dat hun huis overhoop was gehaald en zij bedreigd werden met de dood, blijven de verzoekende partijen daartoe in gebreke. Met dit algemene betoog weerleggen de verzoekende partijen de terechte vaststelling van de commissaris-generaal niet dat het niet aannemelijk is dat zij met de dood zouden bedreigd worden, maar niet weten door wie.

Aan de geloofwaardigheid van de beweerde problemen wordt verder afbreuk gedaan door het gedrag van eerste verzoeker. Dit wordt in de bestreden beslissingen op goede gronden als volgt toegelicht in zijn hoofde: "U geeft aan dat alle sociale media kanalen werden afgesloten vanwege de problemen die jullie ervaarden (CGVS, p. 11). Jullie zouden als het ware op alle vlakken verdwenen zijn, uit schrik dat er iets met jullie familie zou gebeuren. Gezamenlijk kwamen jullie in december 2021 tot de overeenkomst om de pagina's van het project af te sluiten (zie supra). Het houdt weinig steek dat u zelf enkele maanden later een oproep zou doen via uw persoonlijk Instagramaccount om mensen aan te sporen om te gaan stemmen, wetende dat u in het vizier lag van een gewapende groepering (CGVS, p. 11). Gevraagd waarom u dergelijk risico besloot te nemen om zich opnieuw uit te spreken over de politiek in Colombia, blijkt u hier helemaal geen gevaar in te zien. U verklaart dat het normaal is om mensen op te roepen om te gaan stemmen, aangezien veel mensen in Colombia niet gaan stemmen (CGVS, p. 16-17). U geeft aan dat het in de aanloop naar de verkiezingen normaal is dat er op televisie en sociale media aan heel wat sensibilisering wordt gedaan omtrent het stemgedrag. Echter, gezien de bedreigingen en incidenten die u de afgelopen maanden had meegemaakt, is het vreemd dat u zich zou spiegelen aan het gedrag van anderen, en zulk groot risico zou nemen. Andermaal doet dit afbreuk aan de geloofwaardigheid van de bedreigingen die u zou ontvangen hebben."

De verzoekende partijen blijken de bestreden beslissingen verkeerd te lezen waar zij stellen dat de commissaris-generaal "het normaal acht dat verzoeker zich eenvoudigweg niet had moeten uitspreken over de politieke situatie in Colombia om met rust gelaten te worden", en eerste verzoeker zou moeten aanvaarden dat hem de mond gesnoerd wordt uit angst voor zijn eigen leven. De commissaris-generaal stelt zich in de bestreden beslissingen terecht vragen bij het gedrag van eerste verzoeker, daar dit niet in overeenstemming is met de context van bedreigingen en incidenten waarin eerste verzoeker zich op dat moment bevond. Waar de verzoekende partijen dit risicovolle gedrag trachten te verklaren door aan te voeren dat eerste verzoeker dacht veilig te zijn na van Cali terug naar Bogotá te zijn verhuisd, stelt de Raad vast dat zij hun activiteiten reeds stop hadden gezet in december 2021, na hun verhuis naar Bogotá, en vóór eerste verzoeker de oproep om te gaan stemmen deed. Op dat moment zou het voor de verzoekende partijen ook al duidelijk zijn geworden dat eerdere incidenten die zich sinds hun terugkeer naar Bogotá hadden voorgedaan, met name de inbraak in hun appartement en de bedreiging van tweede verzoeker en diefstal van zijn moto, mogelijks gelinkt waren aan elkaar en aan de bedreigingen die zij omwille van hun project gekregen hadden. Aldus blijkt dat zij hun activiteiten stop hadden gezet met een reden en zich dus niet geheel veilig voelden in Bogotá. Bijgevolg is het betoog van eerste en tweede verzoeker niet dienstig om de pertinente bevindingen van de commissaris-generaal te ontkrachten, noch kan dit het risicovolle gedrag van eerste verzoeker verklaren.

Voorts stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen de overige motieven van de commissaris-generaal, waarbij deze overweegt dat (i) het opmerkelijk is dat niemand van de verzoekende partijen de uithuiszettingsbrief, waarin zou zijn geschreven dat zij het doelwit zijn van een gewapende groepering en dat zij moesten weggaan omdat er anders gevolgen zouden zijn voor hen, nog in zijn bezit heeft, (ii) het opmerkelijk is dat eerste verzoeker en verzoekster in september 2021 een paspoort hadden aangevraagd om op reis te gaan, gelet op alle gebeurtenissen waarmee ze op dat moment werden geconfronteerd, (iii) het niet logisch is dat verzoekster haar ontslag zou ingediend hebben voor het ontvangen van de uithuiszettingsbrief, (iv) de verzoekende partijen geen compatibele verklaringen aflegden over hun verblijfplaatsen in Colombia en (v) het loutere feit dat eerste en tweede verzoeker behoren tot de LGBT-gemeenschap in Colombia niet voldoende is om hen te erkennen als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en geen van beiden hier een vrees aan koppelt, geheel ongemoeid laten in hun verzoekschriften. Deze motieven vinden steun in de administratieve dossiers, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door de verzoekende partijen niet worden betwist, laat staan weerlegd, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De commissaris-generaal wijst er in de bestreden beslissingen nog terecht op dat internationale bescherming slechts kan worden toegekend indien alle redelijke inspanningen tot het bekomen van bescherming vanwege de nationale autoriteiten geleverd zijn. De Raad benadrukt dat overeenkomstig artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet vervolging kan uitgaan van niet-overheidsactoren, zoals *in casu* een gewapende groepering, indien wordt aangetoond dat de Staat, dan wel partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, geen bescherming als bedoeld in § 2 van voormeld artikel kunnen of willen bieden tegen deze vervolging. Bijgevolg geldt er een vermoeden van nationale bescherming dat door de verzoeker om internationale bescherming *in concreto* dient te worden weerlegd, wil hij in aanmerking komen voor internationale bescherming onder de voorwaarden die daartoe door de Vreemdelingenwet worden gesteld.

De Raad leest in de COI Focus "*Colombia: Beschermingsmogelijkheden door de overheid*" van 16 februari 2021 (AD, stuk 6, 'Landeninformatie', nr. 2) dat Colombia beschikt over een robuust wettelijk kader met toegankelijke en transparante procedures om bescherming aan te vragen. Colombiaanse onderdanen hebben via de Fiscalía toegang tot een juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, hetgeen ook blijkt uit het aantal jaarlijks ingediende klachten bij de Fiscalía. Er rijzen evenwel vragen omtrent de effectiviteit van de Colombiaanse overheidsbescherming. De Raad benadrukt in dezen dat de bescherming die de nationale overheid biedt doeltreffend moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden, het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen. De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. De Raad betwist niet dat het Colombiaanse rechtssysteem pijnpunten kent waardoor de Fiscalía er bijvoorbeeld veelal niet in slaagt om alle ingediende klachten om te zetten in een rechtszaak en daders te veroordelen. Uit de voorliggende landeninformatie blijkt evenwel niet dat er in Colombia sprake is van een systematisch falen of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming, laat staan dat elke overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn. Evenmin blijkt uit de algemene landeninformatie dat elke procedure om overheidsbescherming te verkrijgen bij voorbaat zinloos dan wel ondoeltreffend of zelfs gevaarlijk zou zijn of dat er geen enkele overheidsbescherming toegankelijk zou zijn waar redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade worden getroffen. De Raad besluit dat het Colombiaanse rechtssysteem niet perfect is, maar ook niet theoretisch. Er kan dan ook worden aangenomen dat de Colombiaanse overheden in het algemeen bescherming kunnen en willen bieden. Het is bijgevolg aan de verzoekende partijen om aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich tot de Colombiaanse overheden wenden om bescherming te vragen.

Te dezen dient in navolging van de commissaris-generaal te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen de Colombiaanse autoriteiten nooit op de hoogte hebben gebracht van hun problemen. De commissaris-generaal motiveert dienaangaande in de bestreden beslissingen terecht als volgt in hoofde van eerste verzoeker:

"U legt slechts twee kopieën neer van een klachtneerlegging die werden ingediend naar aanleiding van de diefstal in het appartement en vervolgens ook vanwege de diefstal van de moto van uw partner. Hierin werd er nooit een woord gerept over de eerdere bedreigingen die jullie hebben ontvangen (CGVS, p. 14, CGVS nicht, p. 13, CGVS partner, p. 10). Waarom ook uw partner hier geen woord over repte, komt al helemaal ongerijmd over. Uw partner werd niet alleen aangevallen en van zijn moto bestolen, zijn belagers moeten ook nog eens tegen hem het volgende hebben gezegd: 'wil je veranderen van huis of wil je een nieuw huis' (CGVS partner, p. 12). Hierdoor zijn jullie alle voorgaande feiten beginnen linken met elkaar (CGVS partner, p. 12). Het maakt het des te onwaarschijnlijker waarom uw partner dit niet aan de autoriteiten had gemeld. Dat uw partner ook pas op 28 november 2021 een klacht had ingediend, terwijl het incident zich had

voorgedaan op 23 november ondergraaft de vrees wederom (CGVS nicht, p. 13). U verklaart geen vertrouwen te hebben in de politie en voegt toe dat het er soms eens hardhandig aan toe kan gaan op een politiebureau (CGVS, p. 14). Bij het indienen van een klacht zou u ook een tot twee dagen niet kunnen werken, en dat was een opoffering die u niet bereid was te maken, hetgeen gezien de geschetste context mag verbazen (CGVS, p. 14). Wat betreft het gegeven dat jullie verklaren dat jullie geen bescherming van de Colombiaanse staat inriepen omdat jullie geen vertrouwen hebben in de autoriteiten kan het volgende batig worden toegevoegd: volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet moet overheidsbescherming doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt deze in het algemeen geboden wanneer redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de betrokken verzoekers toegang hebben tot een dergelijke bescherming. Een verzoeker moet daarbij, zoals reeds gezegd, aannemelijk maken dat hij alle, in zijn individuele omstandigheden, redelijke en nuttige beschermingsmogelijkheden vanwege de Colombiaanse overheid heeft uitgeput, wat ook zoals reeds vermeld, in casu niet het geval is. Overigens betekent het gegeven dat de bescherming door de overheid doeltreffend dient te zijn, evenwel niet dat deze overheidsbescherming absoluut moet zijn of bescherming moet bieden tegen alle door niet-overheidsactoren gepleegde feiten en volstaat het dat redelijke maatregelen zijn genomen. De verplichting van de overheid om haar burgers te beschermen houdt geen resultaatsverbintenis in. Door geen poging te ondernemen om overheidsbescherming te verkrijgen, blijven jullie in gebreke concreet aan te tonen dat het voor jullie niet mogelijk zou zijn om overheidsbescherming te verkrijgen.”

De verzoekende partijen verwijzen in hun verzoekschriften naar het “*complexe politieke klimaat*” in Colombia (stukkenbundel verzoekende partijen, stukken 3 en 4) waaruit volgens hen blijkt dat zij bij de politie niet in goede handen zouden geweest zijn en dat zij niet redelijkerwijze op enige andere manier een vorm van nationale bescherming konden bekomen. Een dergelijk verzoek zou volgens hen een groter risico op repercussies inhouden en nog meer de aandacht vestigen op hen en hun activiteiten. Zij wijzen erop dat het niet zeker is of de politie überhaupt efficiënt zou hebben opgetreden “*nu hier eveneens infiltranten van milities actief zijn en de Colombiaanse politie nauwe banden heeft met sommige illegale organisaties*”. Met dit algemene en weinig geconcretiseerde betoog brengen de verzoekende partijen, die niet betwisten dat zij geen enkele poging ondernomen hebben om overheidsbescherming te krijgen, geen concrete en op hun persoon betrokken elementen of argumenten aan die afbreuk vermogen te doen aan bovenstaande analyse. Waar de verzoekende partijen aanvoeren dat tweede verzoeker eenmaal aangifte deed bij de politie, merkt de Raad op dat tweede verzoeker hierin niets verklaarde over de bedreigingen die hij en de anderen ontvangen hadden, maar enkel sprak over de diefstal van de moto (AD tweede verzoeker, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12; AD verzoekster, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13). Waar tweede verzoeker in zijn verzoekschrift aangeeft ook aangifte gedaan te hebben bij de politie aangaande de inbraak, merkt de Raad op dat de aangifte van 3 september 2021 op naam staat van verzoekster en dat niet wordt betwist dat hierin evenmin melding wordt gemaakt van eerdere bedreigingen (AD eerste verzoeker, stuk 5, ‘Documenten’, nr. 5).

Waar de verzoekende partijen verder op algemene wijze betogen dat zij hun vlucht zo lang mogelijk uitstelden, tot het moment dat er geen andere optie meer voorhanden was, brengen zij niets concreets aan om bovenstaande analyse te wijzigen. Bijgevolg is ook het argument van tweede verzoeker, waar hij stelt dat enige verwarring met betrekking tot de timing van het verblijf in dat verband niet beschouwd kan worden “*als een incogruentie die eraan in de weg staat dat een reële vrees bestaat ten opzichte van een terugkeer naar Colombia*”, niet dienstig.

De documenten die de verzoekende partijen ter staving van hun verzoeken om internationale bescherming hebben neergelegd kunnen bovenstaande vaststellingen en overwegingen niet in een ander daglicht stellen (AD eerste verzoeker, stuk 5, ‘Documenten’). De commissaris-generaal motiveert dienaangaande in hoofde van eerste verzoeker met reden als volgt:

“De door u, uw partner en nicht neergelegde documenten leiden niet tot een andersluidende appreciatie. Wat uw identiteitsdocumenten betreft, u legde uw paspoort en identiteitskaart voor en uw partner en nicht legden ook hun paspoort en identiteitskaart voor, dient het CGVS te stellen dat jullie identiteit in wezen niet wordt betwist. Ook uw rijbewijs en studentenkaart kunnen niet weerhouden worden als een overtuigend en tastbaar begin van bewijs van uw vrees. Inzake de screenshots van de bedreigingen die u via Instagram hebt ontvangen verwijst het CGVS naar de hierboven aangebrachte motivering. Er dient te worden opgemerkt dat het CGVS geen geloof kan hechten aan uw verklaringen omtrent deze vermeende bedreigingen. Het CGVS merkt daarbij op dat aan dergelijke documenten hoe dan ook zeer weinig bewijswaarde kan worden toegekend, gelet op de manipuleerbaarheid van dergelijke berichten en op het feit dat eenieder in de mogelijkheid verkeert om een dergelijke tekst en screenshots te fabriceren, zodat de herkomst ervan niet kan worden nagegaan. De aangiftes die werden ingediend bij La Fiscalía naar aanleiding van de diefstal in het appartement en de diefstal van de moto van uw partner zijn eveneens geenszins in staat om sluitend bewijs

te vormen voor uw verklaringen, eenieder kan immers verklaren wat hij wil. Ook de foto's hebben feitelijk geen toegevoegde waarde. Daarbij dient er opgemerkt te worden dat foto's namelijk makkelijk kunnen worden gemanipuleerd en in scène worden gezet. Het is volstrekt onduidelijk in welke omstandigheden, waar en wanneer en met welke bedoeling de beelden werden gemaakt. Ten slotte zijn de nieuwsberichten wat ze zijn. Ze beschrijven een algemene situatie in uw land van herkomst die u niet heeft kunnen doortrekken naar een gegronde vrees wat u betreft. Weliswaar kunnen dergelijke stukken jullie verklaringen met betrekking tot de algemene situatie en sociale onrust in Colombia ondersteunen, echter zeggen deze niets over de dreigementen die tot jullie vertrek uit het land zouden hebben geleid."

De Raad kan de verzoekende partijen niet volgen in zoverre zij zouden poneren dat de door hen neergelegde foto's per definitie door de commissaris-generaal worden afgewezen omdat zij "eenvoudig manipuleerbaar" zijn. Waar niet redelijkerwijze kan worden betwist dat bij het toekennen van bewijswaarde aan foto's enige voorzichtigheid geboden is, daar deze gemakkelijk te manipuleren zijn en zo de authenticiteit van wat wordt afgebeeld moeilijk nagegaan kan worden, dient te worden benadrukt dat de beoordeling op basis van het geheel van de elementen gebeurt en ook de bestreden beslissingen als een geheel gelezen moet worden en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich doorslaggevend zijn. Door voorts op algemene wijze te betogen dat de neergelegde aangiftes bij La Fiscalía "bijzondere bewijswaarde" hebben, weerleggen de verzoekende partijen niet dat uit het feit dat zij deze klachten indienden niet automatisch volgt dat de feiten waarop deze betrekking hebben ook effectief gebeurd zijn. Daarbij dient te worden herhaald dat deze aangiftes betrekking hebben op de inbraak in het appartement en de diefstal van de moto van tweede verzoeker en dat hierin geen melding wordt gemaakt van de bedreigingen zelf. Bijgevolg is het betoog van de verzoekende partijen niet van die aard dat het een ander licht kan werpen op de voorgaande vaststellingen en overwegingen.

De door eerste verzoeker neergelegde documenten waarmee hij wenst aan te tonen dat hij werd opgeroepen als bijzitter om stemmen te tellen tijdens de verkiezingen van 13 maart 2022 kunnen niet dienen ter staving van zijn vermeende oproep op Instagram om te gaan stemmen en de problemen die hij daardoor zou hebben gekregen (AD eerste verzoeker, stuk 5, 'Documenten', nrs. 7 en 8 en stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5, 11).

Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van de verzoekende partijen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van de algemene situatie in Colombia, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat de verzoekende partijen niet aannemelijk hebben gemaakt Colombia te hebben verlaten dan wel er niet naar terug te kunnen keren omwille van de door hen voorgehouden problemen met, en vrees voor, de gewapende groeperingen als gevolg van hun vermeende activiteiten in verband met hun project *La Corneta Azul*. De Raad benadrukt dat het aan de verzoekende partijen toekomt om voormelde pertinente motieven van de bestreden beslissingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te stellen, waartoe zij evenwel in gebreke blijven. Door louter te stellen dat hun relaas wel coherent is en gepaard gaat met de nodige stukken, kunnen de verzoekende partijen de gedane vaststellingen niet weerleggen, noch verklaren.

Waar de verzoekende partijen nog stellen dat "*het vluchten binnen Colombia tevergeefs is*" en zij in het volledige territorium van Colombia onveilig zijn, wijst de Raad erop dat vermits er geen geloof kan worden gehecht aan de door de verzoekende partijen voorgehouden problemen en vrees, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde interne vestigingsalternatieven in hun land van herkomst dan ook irrelevant is.

Daar de verzoekende partijen hun werk als activist niet aannemelijk hebben gemaakt, kan niet worden aangenomen dat zij om die reden op de radar van bepaalde milities zouden staan en dat zij zich in Colombia uit vrees voor hun leven en dat van hun familieleden gedurende hun hele leven niet meer zouden mogen uitspreken, zoals zij in hun verzoekschriften poneren. De verzoekende partijen dienen deze vrees *in concreto* aannemelijk te maken, doch blijven daartoe in gebreke.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen geen concrete elementen aanbrengen waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in Colombia.

3.3.3.2. In zoverre de verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat de verzoekende partijen hun voorgehouden problemen met – en vrees voor – de gewapende groeperingen niet aannemelijk hebben gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviséerd.

3.3.3.3. In zoverre de verzoekende partijen een nood aan internationale bescherming inroepen omwille van de aanwezigheid van militieën in hun land *“die fel optreden en die tevens een reëel risico op ernstige, overigens onomkeerbare, schade met zich meebrengen”*, dient te worden gewezen op de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig dit artikel kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

De gemachtigde van de commissaris-generaal zet in haar aanvullende nota neergelegd op 25 januari 2024 op basis van de meest recente landeninformatie het volgende uiteen over de veiligheidssituatie in Colombia: *“Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd onder Uribe en Santos een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg gehad. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.*

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdadigengroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.

In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de “UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia” van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit

de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt bovendien voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

De verzoekende partijen brengen zelf geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld niet langer correct, dan wel actueel zou zijn of dat de gemachtigde van de commissaris-generaal de verkeerde conclusies hieruit zou hebben getrokken. De verzoekende partijen verwijzen naar de "Colombia: Country Focus" van EUAA van december 2022 (stukkenbundel verzoekende partijen, stuk 4), welk rapport mee in rekening werd genomen in voormelde analyse en waaruit niet blijkt dat er sprake is van willekeurig geweld in de stad Bogotá, vanwaar de verzoekende partijen verklaren afkomstig te zijn, noch dat een burger die terugkeert naar deze stad louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

3.3.3.4. De verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen de verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.5. Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de

bestreden beslissingen is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3.3.6. Waar de verzoekende partijen in ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen de verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X, X en X worden gevoegd.

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig maart tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. WILLAERT